

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.1.2006
KOM(2005)698 endelig/4

2005/0275(CNS)

CORRIGENDUM

Annule et remplace la page de couverture du COM(2005)698 final,
2005/0275(CNS) du 5.1.2006 (modification de la date).

Procédure adoptée le 23.12.2005.

Concerne 16 versions linguistiques
(pas le: FR,DE,EN).

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser
for landbrugsprodukter og fødevarer**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Med virkning fra den 24. juli 1993 blev der ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler fastsat en frivillig ordning for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i EF. Den frivillige ordning giver de berørte producenter mulighed for at beskytte visse betegnelser gennem registrering. Beskyttelsen indebærer, at anvendelse af disse oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er forbeholdt de landbrugsprodukter og fødevarer, der er fremstillet og/eller forarbejdet i de områder eller på de steder, som betegnelserne angiver, og på de særlige produktions-/forarbejdnings-/tilvirkningsvilkår, som producenterne har fastlagt.
2. De erhvervsdrivendes ønske om at beskytte landbrugsprodukter og fødevarer, der er kendetegnet ved deres geografiske oprindelse, havde foranlediget visse medlemsstater til at udvikle ”kontrollerede oprindelsesbetegnelser”. Formålet var at harmonisere de forskellige fremgangsmåder i medlemsstaterne for andre fødevarer end vin og spiritus, der er omfattet af særlige EF-bestemmelser, så de erhvervsdrivende sikres ensartede konkurrencevilkår, stærk og effektiv beskyttelse mod anvendelser og efterligninger, der misbruger de pågældende betegnelser, og i sidste ende en bedre troværdighed for produkter, der er omfattet af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.
3. Siden 1993 er over 700 betegnelser blevet registreret, som angiver over 150 oste, 160 typer kød og kødprodukter, 150 friske eller forarbejdede frugter og grøntsager og 80 olivenolier. Kommissionen har desuden modtaget over 300 andre ansøgninger om registrering af betegnelser og/eller ændringer af varespecifikationer fra medlemsstater og tredjelande. Oplysningerne viser, at den frivillige ordning har skabt en vis interesse i EF. Fastlæggelsen af et fælles EF-symbol har desuden vist, at der hos forbrugerne er en stigende interesse for denne EF-beskyttelsesordning.
4. Proceduren for registrering af nye EF-betegnelser består af to etaper, hvoraf den første gennemføres på nationalt plan af myndighederne i den medlemsstat, på hvis område det pågældende geografiske område er beliggende, mens den anden gennemføres på EF-plan af Kommissionen, der undersøger ansøgningen for at fastslå, om den opfylder forordningens betingelser. Ordningen omfatter også en indsigelsesprocedure, hvorefter enhver erhvervsdrivende, når de vigtigste elementer i ansøgningen er offentliggjort, kan gøre indsigelse mod registreringen ud fra bestemte kriterier. Erfaringerne fra anvendelsen af proceduren viser, at den kan indebære en duplikation af arbejdet i medlemsstaterne og Kommissionen. De to etaper kan også omfatte udviklede undersøgelser af dossierer, der ofte er meget fyldige, og hvis strukturer og indhold naturligvis varierer meget fra ansøgning til ansøgning. Under disse omstændigheder bør procedurene forenkles, og ansvarsområderne for de myndigheder, der skal undersøge ansøgningerne, bør tydeliggøres, så ansøgningerne gøres mere gennemskuelige og ansørgerne behandles mere ensartet.
5. I forbindelse med klage WT/DS174 og WT/DS290, som henholdsvis USA og Australien indgav til Verdenshandelsorganisationen (WTO), vedtog WTO's organ for tvister den 20. april 2005 rapporterne fra de særlige EU-grupper – Beskyttelse af varemærker og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer. I rapporterne konkluderes det, at forordning (EØF) nr. 2081/92 er uforenelig med

artikel 3, stk. 1, TRIPS-aftalen og artikel III, stk. 4, i GATT fra 1947. WTO baserede sin afgørelse på gensidigheds- og ækvivalensbetingelserne i artikel 12 ff i forordning (EØF) nr. 2081/92, på det forhold, at de i tredjelande gældende procedurer for ansøgninger om registreringer og indsigelser forudsætter, at tredjelandenes regeringer undersøger og fremsender de pågældende dossierer, samt på de bestemmelser, der kræver, at tredjelandenes regeringer foretager kontrol. Det er derfor nødvendigt at bringe nævnte forordning i overensstemmelse med TRIPS-aftalen og GATT fra 1994 inden for de frister, der er aftalt med de berørte parter.

6. En første gruppe af ændringer går ud på at fastlægge, hvilke kerneoplysninger der skal offentliggøres før registreringen, så enhver erhvervsdrivende i givet fald kan gøre indsigelse, og give kontrolmyndighederne mulighed for at beskytte de betegnelser, der er registreret i hver medlemsstat. Oplysningerne samles i et enhedsdokument og omfatter betegnelsens navn, beskrivelsen af produktet til kontrolformål, mærkning og præsentation (herunder eventuelle restriktioner for pakning uden for oprindelsesområdet og begrundelser for sådanne restriktioner) og bevis for tilknytningen mellem produktet og dets geografiske oprindelse. En standardiseret og sammenfattende præsentation af disse oplysninger vil sikre en større ensartethed og ensartet behandling af ansøgningerne, idet det samtidig sikres, at alle elementer, som skal være fuldstændigt gennemskuelige for erhvervsdrivende uden for det afgrænsede område, bliver nævnt.
7. En anden gruppe af ændringer går ud på at tydeliggøre fordelingen af beføjelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område. For enhver ansøgning, der svarer til et afgrænset område i EF, skal medlemsstaten sikre sig, at ansøgningen opfylder forordningens betingelser. Det forhold, at Kommissionen foretager en efterfølgende undersøgelse, fritager ikke medlemsstaten for at opfylde sine forpligtelser på dette område. Det foreslås at tydeliggøre, at dette ansvar indebærer et behov for at offentliggøre hvert projekt og sende de ansøgninger, der opfylder forordningens betingelser, til Kommissionen, så enhver erhvervsdrivende kan udøve sin indsigelsesret på nationalt plan, når han ifølge gældende retspraksis (Domstolens afgørelse af 26. oktober 2000, Molkerei Grossbraunshain og Bene Nahrungsmittel / Kommission, C-447/98) ikke kan gøre det på EF-plan.
8. Kommissionen vil være ansvarlig for at kontrollere, at forordningens betingelser er opfyldt, inden den i givet fald offentliggør nævnte elementer og som følge af indsigelsesproceduren træffer beslutning om registrering eller afvisning af ansøgningen. Hvis de oplysninger, Kommissionen modtager i enhedsdokumentet, viser sig at være utilstrækkelige, kan den anmode medlemsstaten om at meddele den alle yderligere relevante oplysninger, herunder også en kopi af varespecifikationen.
9. Betegnelser, der svarer til geografiske områder i tredjelande, har adgang til ordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer. Ifølge bestemmelserne i artikel 24, stk. 9, i TRIPS-aftalen er EF-ordningen dog kun åben for de geografiske betegnelser i tredjelande, der er beskyttet i oprindelseslandet. Tilpasningen af EF-bestemmelserne medfører dog, at disse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2081/92 skal ophæves, for så vidt angår ækvivalens og gensidighed, og det samme gælder for de bestemmelser, som kræver, at tredjelandes regeringer medvirker. Visse erhvervsdrivende i tredjelande og visse regeringer kan dog frivilligt ønske, at fremsendelse af ansøgninger og/eller indsigelser til EF sker gennem

tredjelandets myndigheder; denne mulighed skal anføres af de tredjelande, der ønsker at benytte denne fremgangsmåde.

10. Procedurene kan desuden forenkles og rationaliseres, for så vidt angår ændringer af varespecifikationer, efter indsigelsesproceduren eller efter registrering, og for så vidt angår annulleringer og andre mulige foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af varespecifikationerne. Med henblik på forenklinger er det også hensigtsmæssigt at tage hensyn til bestemmelserne i Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, for så vidt angår registrering, ændring eller afvisning af særlige betegnelser; da det ikke drejer sig om generelle gennemførelsesbestemmelser til den fælles landbrugspolitik, er det berettiget at gøre brug af en forvaltningsprocedure.
11. Det er også ønskeligt at styrke ordningens troværdighed. Kontrolbestemmelserne bør udbygges, og de bør klart omfattes af de generelle rammer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, hvorved det bliver muligt at styrke den beskyttelse, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2081/92. De erhvervsdrivendes overholdelse af varespecifikationerne er også underlagt kontrolbestemmelser, herunder den ændring, der indebærer obligatorisk godkendelse af eventuelle private kontrolorganer. En sådan godkendelsesforpligtelse gør det muligt at undgå enhver forpligtelse for regeringerne til at gribe ind i udpegningen af kontrolorganer, idet der samtidig sikres en fuldstændig ensartet behandling af alle erhvervsdrivende i medlemsstater og tredjelande.
12. Den for EF-betegnelserne gældende forpligtelse til på etiketter for produkter, der markedsføres med en registreret betegnelse, at angive både EF-angivelserne ("beskyttet oprindelsesbetegnelse" / "BOB" eller "beskyttet geografisk oprindelse" / "BGB") og de dermed forbundne EF-symboler bidrager også til at gøre ordningen mere troværdig.
13. Da definitionen af "geografisk angivelse" i artikel 22 i TRIPS-aftalen i nogle henseender kan synes bredere end den nuværende definition i artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2081/92, indebærer det foreliggende forslag en tilnærmelse af de to definitioner.
14. De store linjer i disse forslag er blevet drøftet grundigt. Spørgsmålet blev således drøftet i juni 2005 i Den rådgivende gruppe om landbrugsprodukters kvalitet, der består af repræsentanter for producenterne, forarbejdningsvirksomhederne, de handlende og forbruger- og miljø sammenslutninger, der beskæftiger sig med landbrugsprodukters kvalitet.
15. De planlagte foranstaltninger får ingen finansielle følger for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og fødevarer indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi.
- (2) Der bør tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen for at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel. Fremme af salget af produkter med visse kendetegn kan få væsentlig betydning for landområderne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med at landbrugernes indkomst forøges og landbefolkningen kan forblive i disse områder.
- (3) I øvrigt har nogle forbrugere tendens til at foretrække kvalitet frem for kvantitet i deres ernæring. Dette ønske om specifikke produkter giver sig bl.a. udslag i en efterspørgsel efter landbrugsprodukter og fødevarer af en bestemt geografisk oprindelse.
- (4) Stillet over for et stort vareudbud og fyldige oplysninger herom bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om produktets oprindelse.
- (5) Mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer er underlagt de generelle regler, der er fastsat i Fællesskabet, især ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler¹. Der bør af hensyn til deres specifikke karakter fastsættes særlige supplerende bestemmelser for landbrugsprodukter og fødevarer fra et afgrænset område. Anvendelsen af de pågældende angivelser og EF-symboler bør også gøres obligatorisk for EF-betegnelserne, så forbrugerne får bedre kendskab til denne kategori af produkter og de dermed forbundne garantier, og det bliver lettere at genkende disse

¹ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EFT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

produkter på markederne, hvad der vil lette kontrollen. De erhvervsdrivende bør dog kunne råde over en rimelig frist til at tilpasse sig denne forpligtelse.

- (6) Det er nødvendigt at fastlægge en EF-strategi for anvendelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. Et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning gør det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de medfører, sikrer lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrker produkternes værdi for forbrugerne.
- (7) De fastsatte regler bør ikke berøre de gældende EF-retsforskrifter for vin og spiritus.
- (8) Anvendelsesområdet for denne forordning er begrænset til de landbrugsprodukter og fødevarer, for hvilke der er en sammenhæng mellem produktets eller fødevarens kendetegn og dets geografiske oprindelse. Anvendelsesområdet kan om nødvendigt udvides til også at omfatte andre produkter eller fødevarer.
- (9) I betragtning af den nuværende praksis bør der fastsættes to forskellige niveauer for geografisk reference, nemlig beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser.
- (10) Et landbrugsprodukt eller en fødevarer med en sådan betegnelse bør opfylde en række betingelser, der er opregnet i en varespecifikation.
- (11) De geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater. Hvis de indføres i et register, er det endvidere muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne bliver informeret. For at sikre, at registrerede EF-betegnelser opfylder de i forordningen fastsatte betingelser, bør det fastsættes, at ansøgningerne behandles af medlemsstaternes myndigheder, idet de skal overholde fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en national indsigelsesprocedure. Kommissionen skal derpå undersøge, om ansøgningerne opfylder forordningens betingelser, og dermed sikre, at medlemsstaterne anvender bestemmelserne ensartet.
- (12) Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen fra 1994, bilag 1C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen) indeholder detaljerede bestemmelser om disponibilitet, erhvervelse, dækningsområde, opretholdelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (13) Tredjelandes geografiske betegnelser er beskyttet ved den registrering, der er fastsat i denne forordning, hvis de er beskyttet i oprindelseslandet.
- (14) Registreringsproceduren skal gøre det muligt for enhver individuelt og direkte berørt fysisk eller juridisk person i en medlemsstat eller et tredjeland at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.
- (15) Der bør findes procedurer, som gør det muligt efter registreringen enten at tilpasse varespecifikationen, især af hensyn til udviklingen i den teknologiske viden, eller at slette den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller en fødevarer i registret, når produktet eller fødevarer ikke længere er i overensstemmelse med den varespecifikation, i henhold til hvilken den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen blev godkendt.

- (16) EF-beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser skal være underlagt en troværdig kontrolordning, der er baseret på kontrolordningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes², og en kontrolordning, der skal sikre, at de erhvervsdrivende i det afgrænsede geografiske område overholder varespecifikationens bestemmelser, inden landbrugsprodukterne og fødevarerne markedsføres.
- (17) Medlemsstaterne skal kunne opkræve en administrativ afgift, der kan dække de administrative udgifter.
- (18) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning i overensstemmelse med Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³, bør vedtages.
- (19) De betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92 på den dato, hvor nærværende forordning træder i kraft, skal fortsat nyde godt af den beskyttelse, der er fastsat i nærværende forordning, og de optages automatisk i registret. Der bør også vedtages overgangsbestemmelser for de registreringsansøgninger, som Kommissionen modtager før ikrafttrædelsen af nærværende forordning,
- (20) For at kunne anvende klare og gennemsikkelige bestemmelser bør Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁴ ophæves og erstattes af en ny forordning -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter bestemt til konsum, der er opført i bilag I til traktaten, og de fødevarer, der er opført i bilag I til denne forordning, samt de landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, undtagen vineddike, eller for spiritus. Dette stykke berører ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999⁵.

Bilag I og II til denne forordning kan ændres efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

2. Denne forordning berører ikke andre EF-særbestemmelser.

² EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁴ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁵ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EØF⁶ gælder ikke for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2

Oprindelsesbetegnelse og geografisk betegnelse

1. I denne forordning forstås ved:
- a) ”oprindelsesbetegnelse”: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller en fødevarer:
 - som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og
 - hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og
 - som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område
 - b) ”geografisk betegnelse”: en betegnelse, der angiver, at et landbrugsprodukt eller en fødevarer:
 - har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og
 - hvis bestemte egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives den geografiske oprindelse, og
 - som er fremstillet, forarbejdet eller tilvirket i det afgrænsede geografiske område.
2. Som oprindelsesbetegnelser anses desuden visse traditionelle, eventuelt geografiske, betegnelser, der betegner et landbrugsprodukt eller en fødevarer med oprindelse i et område eller et bestemt sted, og som opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), andet og tredje led.
3. Uanset stk. 1, litra a), ligestilles visse geografiske betegnelser med oprindelsesbetegnelser, jf. de nærmere regler i artikel 16, litra a), når visse af råvarerne i de pågældende produkter hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det område, hvori de er forarbejdet, og såfremt:
- a) produktionsområdet for råvaren er afgrænset
 - b) der gælder særlige betingelser for fremstilling af råvaren
 - c) der findes en kontrolordning, som sikrer, at betingelserne i litra b) overholdes.
- De pågældende betegnelser skal være anerkendt som oprindelsesbetingelser i oprindelseslandet inden den 1. maj 2004.

⁶ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Artikel 3

Artsbetegnelser, kollision med navne på plantearter eller dyreracer, enslydende betegnelser og varemærker

1. Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres.

I denne forordning forstås ved en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller fødevareren først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller en fødevarer i EF.

For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle faktorer, især:

- a) de faktiske forhold i medlemsstaterne og i forbrugsområderne
 - b) de relevante nationale retsforordninger eller EF-forordninger.
2. Et navn kan ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller som geografisk betegnelse, hvis det kolliderer med navnet på en plantearter eller en dyrerace og derfor vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.
 3. Registrering af en betegnelse, der er enslydende eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordning, skal ske under passende hensyn til lokal og traditionel skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling:
 - a) en enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugerne til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om den ordret er nøjagtig den samme som det område, den region eller den lokalitet, som landbrugsprodukterne eller fødevarerne stammer fra
 - b) anvendelse af en registreret enslydende betegnelse er kun tilladt på vilkår, der i praksis sikrer, at den senere registreret enslydende betegnelse kan adskilles nøje fra den allerede registrerede, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og forbrugerne ikke må vildledes.
 4. En oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres ikke, hvis registreringen som følge af et varemærkes anseelse, omdømme og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Artikel 4

Varespecifikation

1. For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) kan anvendes for et landbrugsprodukt eller en fødevarer, skal det være omfattet af en varespecifikation.
2. Varespecifikationen skal mindst omfatte følgende:

- a) navnet på landbrugsproduktet eller fødevareren med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse
- b) en beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren med angivelse af eventuelle råvarer og af landbrugsproduktets eller fødevarerens vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber
- c) en afgrænsning af det geografiske område, og i givet fald bevis for, at betingelserne i artikel 2, stk. 3, er overholdt
- d) bevis for, at landbrugsproduktet eller fødevareren har oprindelse i det geografiske område i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a) eller b)
- e) en beskrivelse af metoderne for fremstilling af landbrugsproduktet eller fødevareren, og i givet fald de faste og vedvarende lokale metoder samt pakningens elementer, såfremt den ansøgende sammenslutning som omhandlet i artikel 5, stk. 1, fastslår og godtgør, at pakning skal finde sted inden for et geografisk afgrænset område for at bevare produktets kvalitet, sikre dets sporbarhed eller sikre kontrollen med det
- f) de elementer, der begrundes:
 - i) tilknytningen mellem landbrugsproduktets eller fødevarerens kvalitet eller egenskaber og det geografiske miljø i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a), eller i givet fald
 - ii) tilknytningen mellem landbrugsproduktets eller fødevarerens bestemte kvalitet, omdømme eller andre egenskaber og den geografiske oprindelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b)
- g) henvisninger til de kontrolorganer, der er omhandlet i artikel 11
- h) alle særlige regler for mærkning af det pågældende landbrugsprodukt eller den pågældende fødevarer
- i) eventuelle krav i EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser.

Artikel 5

Registreringsansøgning

1. Kun en sammenslutning er beføjet til at indgive en registreringsansøgning.

I denne forordning forstås ved sammenslutning enhver organisation, uanset dens retlige status eller faktiske sammensætning, af producenter eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller fødevarer. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen. En fysisk eller juridisk person kan ligestilles med en sammenslutning, jf. bestemmelserne i artikel 16, litra c).

Hvis en betegnelse omfatter et grænseoverskridende geografisk område eller en traditionel betegnelse er knyttet til et grænseoverskridende geografisk område, kan flere sammenslutninger indgive en fælles ansøgning efter de nærmere regler i artikel 16, litra d).

2. En sammenslutning kan kun indgive en ansøgning om registrering for de landbrugsprodukter eller fødevarer, som den selv fremstiller eller tilvirker.

3. Registreringsansøgningen skal indeholde følgende:
- a) navnet på den ansøgende sammenslutning
 - b) en varespecifikation, jf. artikel 4
 - c) et enhedsdokument med følgende elementer:
 - i) de vigtigste elementer i varespecifikationen: betegnelse, kortfattet beskrivelse af produktet, herunder de specifikke regler for emballering og mærkning, kortfattet beskrivelse af afgrænsningen af det geografiske område
 - ii) en sammenfattende beskrivelse af produktets tilknytning til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), herunder i givet fald specifikke elementer af den produktbeskrivelse eller den fremstillingsmetode, der begrundes tilknytningen.

4. Registreringsansøgningen stiles til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende.

Medlemsstaten kontrollerer, om ansøgningen er begrundet og opfylder betingelserne i denne forordning.

5. Når medlemsstaten kontrollerer ansøgningen som fastsat i stk. 4, andet afsnit, igangsætter den en indsigelsesprocedure på nationalt plan, der omfatter en passende offentliggørelse af ansøgningen og en rimelig indsigelsesperiode, hvor enhver retligt berørt person, der har bopæl eller er etableret på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om de indsigelser, som den modtager på betingelserne i artikel 7, stk. 3, første afsnit, kan tages til følge.

Er betingelserne i denne forordning opfyldt, træffer medlemsstaten en national beslutning om anerkendelse. I modsat fald beslutter den, at ansøgningen skal afvises.

Medlemsstaten sikrer sig, at der sker offentliggørelse af den nationale beslutning om anerkendelse, og at alle direkte eller indirekte berørte personer kan klage over beslutningen.

Medlemsstaten offentliggør den udgave af varespecifikationen, der var omfattet af den nationale beslutning om anerkendelse og sikrer elektronisk adgang til denne offentliggørelse.

6. Beskyttelse på nationalt plan i henhold til denne forordning og i givet fald en tilpasningsperiode kan kun indrømmes midlertidigt af medlemsstaten for betegnelsen fra den dato, hvor ansøgningen indgives til Kommissionen.

Tilpasningsperioden i første afsnit kan kun indrømmes på den betingelse, at de pågældende virksomheder retmæssigt har markedsført de pågældende produkter og herunder vedvarende har anvendt de pågældende betegnelser i mindst fem år og har rejst dette punkt under den nationale indsigelsesprocedure, jf. stk. 5, første afsnit.

Den midlertidige nationale beskyttelse ophører fra den dato, hvor der træffes en beslutning om registreringen i henhold til denne forordning.

Den berørte medlemsstat bærer alene ansvaret for følgerne af en sådan midlertidig national beskyttelse, hvis betegnelsen ikke skulle blive registreret i henhold til denne forordning.

De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer i medfør af første afsnit, har kun retsvirkninger på nationalt plan og må ikke berøre handelen inden for Fællesskabet.

7. For enhver national beslutning om anerkendelse, jf. stk. 5, tredje afsnit, som en medlemsstat træffer, sender denne Kommissionen følgende:
 - a) navnet på den ansøgende sammenslutning
 - b) det enhedsdokument, der er omhandlet i stk. 3, litra c)
 - c) medlemsstatens erklæring om, at ansøgningen fra den sammenslutning, der nyder godt af den nationale beslutning om anerkendelse, opfylder betingelserne i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil
 - d) en henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen, jf. stk. 5, femte afsnit.
8. Medlemsstaterne iværksætter de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme stk. 4-7.
9. Hvis registreringsansøgningen vedrører et geografisk område i et tredjeland, skal den indeholde de i stk. 3 fastsatte elementer og de elementer, der godtgør, at den pågældende betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

Ansøgningen sendes til Kommissionen enten direkte eller gennem tredjelandets myndigheder.
10. De i denne artikel omhandlede dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt EF-sprog eller ledsages af en attesteret oversættelse til et officielt EF-sprog.

Artikel 6

Kommissionens undersøgelse

1. Kommissionen kontrollerer, om ansøgningen er begrundet og opfylder betingelserne i denne forordning.

Kommissionen offentliggør en liste over de betegnelser, der er indgivet registreringsansøgninger for, og datoen for deres indgivelse.
2. Synes betingelserne i denne forordning at være opfyldt, offentliggør Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* det enhedsdokument og den henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, femte afsnit.

I modsat fald beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 3, at afvise registreringsansøgningen.

Artikel 7
Indsigelse og beslutning om registrering

1. Senest fire måneder efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, kan enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland gøre indsigelse mod den planlagte registrering ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til Kommissionen.

2. Enhver anden retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller er etableret i en medlemsstat eller et tredjeland, end den, der har ansøgt om registrering, kan også gøre indsigelse mod den påtænkte registrering ved at indgive en behørigt begrundet erklæring.

En fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller er etableret i en medlemsstat, indgiver en sådan erklæring til medlemsstatens myndigheder inden for en frist, som gør det muligt at gøre indsigelse i overensstemmelse med stk. 1.

En fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller er etableret i et tredjeland, indgiver en sådan erklæring til Kommissionen enten direkte eller gennem myndighederne i det pågældende tredjeland inden for fristen i stk. 1.

3. Kun de indsigelser, som Kommissionen modtager inden for den i stk. 1 fastsatte frist, og som:

- a) påviser, at betingelserne i artikel 2 ikke er overholdt
- b) enten påviser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil være i modstrid med artikel 3, stk. 2, 3 og 4
- c) eller præciserer de forhold, som gør det muligt at slutte, at den betegnelse, der ønskes registreret, er en artsbetegnelse, jf. artikel 3, stk. 1,

kan tages til følge.

Kommissionen undersøger, om indsigelserne kan tages til følge.

Kriterierne i første afsnit, litra b) og c), skal være påvist og vurderet i forhold til Fællesskabets område.

4. Modtager Kommissionen ingen indsigelser, som kan tages til følge efter stk. 3, inden for fristen i stk. 1, lader den betegnelsen registrere.

Registreringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Kan en indsigelse tages til følge efter stk. 3, opfordrer Kommissionen de berørte parter til at indlede forhandlinger.

Hvis parterne når frem til en aftale inden for seks måneder, underretter de Kommissionen om alle de forhold, som gjorde det muligt at nå frem til aftalen, herunder udtalelser fra den part, der ansøgte om registrering, og den part, der gjorde indsigelse. Hvis de oplysninger, der blev offentliggjort i henhold til artikel 6, stk. 2, ikke har undergået ændringer eller kun mindre ændringer, jf. artikel 16, litra h), følger Kommissionen proceduren i stk. 4. I modsat fald gennemfører den igen den undersøgelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Kan der ikke opnås enighed, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15, stk. 3, idet den tager hensyn til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling. Beslutningen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Kommissionen fører et register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
7. De i denne artikel omhandlede dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt EF-sprog eller ledsages af en attesteret oversættelse til et officielt EF-sprog.

Artikel 8

Betegnelser, angivelser og symboler

En betegnelse, der er registreret i henhold til denne forordning, kan benyttes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører landbrugsprodukter eller fødevarer, som svarer til den pågældende varespecifikation.

Angivelserne ”beskyttet oprindelsesbetegnelse” og ”beskyttet geografisk betegnelse” eller de tilsvarende forkortelser (”BOB”, ”BGB”), samt de dermed forbundne EF-symboler skal anføres på mærkningen for landbrugsprodukter og fødevarer, der har oprindelse i Fællesskabet, og som markedsføres under en betegnelse, der er registreret i henhold til denne forordning.

Angivelserne i stk. 2 og de dermed forbundne EF-symboler kan også anføres på mærkningen for landbrugsprodukter og fødevarer, der har oprindelse i tredjelande, og som markedsføres under en betegnelse, der er registreret i henhold til denne forordning.

Artikel 9

Godkendelse af en ændring af varespecifikationen

1. Den sammenslutning, der indgav den oprindelige ansøgning, eller hvis denne ikke er i stand til at gøre det nødvendige, en anden sammenslutning, der opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 2, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en varespecifikation, navnlig for at tage hensyn til de seneste videnskabelige og tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning, jf. artikel 4, stk. 2, litra c).

Ændringerne og begrundelsen herfor beskrives i ansøgningen.

2. Hvis ændringen medfører en eller flere ændringer af enhedsdokumentet, anvendes proceduren i artikel 5, 6 og 7 på ansøgningen om godkendelse af en ændring. Er der kun tale om mindre ændringer, kan Kommissionen beslutte at godkende ændringen uden at følge proceduren i artikel 6, stk. 2, og artikel 7.
3. Medfører ændringen ikke ændringer af enhedsdokumentet, gælder følgende regler:
 - i) er det geografiske område beliggende i en medlemsstat, udtaler denne sig om godkendelsen af ændringen, og i tilfælde af positiv udtalelse offentliggør medlemsstaten den ændrede varespecifikation og underretter Kommissionen om de godkendte ændringer og begrundelsen herfor

- ii) er det geografiske område beliggende i et tredjeland, udtaler Kommissionen sig om godkendelsen af den foreslåede ændring.

Artikel 10
Kontrolordning

1. Medlemsstaterne sikrer sig, at den kontrolordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 882/2004, gælder for de erhvervsdrivende, som er omfattet af nærværende forordning.
2. Medlemsstaterne lader de erhvervsdrivende, der er underlagt bestemmelserne i denne forordning, omfatte af de flerårige nationale kontrolplaner, der er fastsat i artikel 41, 42 og 43 i forordning (EF) nr. 882/2004, og de årsrapporter, som er fastsat i nævnte forordnings artikel 44.
3. I medfør af artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 udpeger medlemsstaterne en central myndighed, der er ansvarlig for kontrolordningens anvendelse i forbindelse med denne forordning.

Artikel 11
Kontrol af de erhvervsdrivendes overholdelse af varespecifikationen

1. Med henblik på at kontrollere, at de erhvervsdrivende i det geografiske område overholder varespecifikationen, inden produkterne markedsføres, kan myndighederne i artikel 10, stk. 3, udpege et eller flere officielle kontrolorganer eller overdrage kontrollen til et eller flere private kontrolorganer. I henhold til artikel 4, stk. 2, litra g), fastsættes der i varespecifikationen for hver betegnelse et eller flere organer, der kontrollerer de pågældende landbrugsprodukter eller fødevarer.

For betegnelser, hvis geografiske område ligger i et tredjeland, fastsættes der i hver varespecifikation et eller flere, offentlige eller private organer, der foretager kontrol som fastsat i første afsnit.
2. De i stk. 1 nævnte private kontrolorganer autoriseres efter standard EN 45011 eller en tilsvarende standard.
3. De i stk. 1 nævnte offentlige eller private kontrolorganer skal have de beføjelser, der er nødvendige for at sikre overholdelse af denne forordning, så de i givet fald kan pålægge sanktioner, hvis de konstaterer, at et landbrugsprodukt eller en fødevarer med en beskyttet betegnelse under deres kompetence ikke opfylder kravene i varespecifikationen.
4. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen navn på og andre oplysninger om de i artikel 10, stk. 3, nævnte myndigheder, eventuelle udpegede officielle kontrolorganer og private kontrolorganer som omhandlet i stk. 1, første afsnit, deres respektive beføjelser og eventuelle ændringer af disse oplysninger.

For betegnelser, hvis geografiske område ligger i et tredjeland, meddeler sammenslutningen enten direkte eller gennem tredjelandets myndigheder Kommissionen de i første afsnit nævnte oplysninger.

Kommissionen offentliggør de i første og andet afsnit nævnte oplysninger og ajourfører dem med regelmæssige mellemrum.

5. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre, at de erhvervsdrivende, der overholder denne forordnings bestemmelser, kan kontrolleres af de i denne artikel nævnte organer.
6. Udgifterne som følge af kontrol i henhold til denne artikel afholdes af de erhvervsdrivende, som kontrollen vedrører.

Artikel 12 Annullering

1. Mener Kommissionen, at betingelserne i varespecifikationen for et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der er omfattet af en beskyttet betegnelse, ikke mere overholdes, annullerer den registreringen efter proceduren i artikel 15, stk. 3, og den offentliggør annulleringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den sammenslutning, der indgav den oprindelige ansøgning, eller hvis denne sammenslutning ikke er i stand til at gøre det nødvendige, en anden sammenslutning, der opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 2, kan ansøge om annullering af registreringen, idet den begrundet sin ansøgning.

Proceduren i artikel 5, 6 og 7 anvendes med de fornødne ændringer.

Artikel 13 Beskyttelse

1. Registrerede betegnelser er beskyttede mod enhver:
 - a) direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme
 - b) uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom ”art”, ”type”, ”måde”, ”som fremstillet i”, ”efterligning” eller lignende
 - c) anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for det pågældende produkt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen
 - d) anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Hvis navnet på et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der betragtes som en artsbetegnelse, indgår i en registreret betegnelse, er anvendelse af denne

artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller fødevarer ikke i strid med første afsnit, litra a) eller b).

2. Beskyttede betegnelser kan ikke blive til artsbetegnelser.
3. For de betegnelser, der søges registreret i medfør af artikel 5, kan der kun fastsættes en overgangsperiode på højst fem år i henhold til artikel 7, stk. 5, i det tilfælde, hvor en indsigelse opfylder kravene for behandling med den begrundelse, at registreringen af den foreslåede betegnelse vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse eller produkter, som retmæssigt har været markedsført i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

Der kan også fastsættes en overgangsperiode for virksomheder, der er etableret i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det geografiske område er beliggende, såfremt de pågældende virksomheder retmæssigt har markedsført sådanne produkter med vedvarende anvendelse af de pågældende betegnelser i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse, og såfremt problemet blev rejst under den nationale indsigelsesprocedure i artikel 5, stk. 5, første og andet afsnit, eller Fællesskabets indsigelsesprocedure i artikel 7, stk. 2. Overgangsperioden i dette afsnit og tilpasningsperioden i artikel 5, stk. 6, må dog tilsammen ikke overstige fem år.

4. Efter proceduren i artikel 15, stk. 3, kan Kommissionen, uden at dette berører anvendelsen af artikel 14, beslutte, at en registreret betegnelse kan anvendes samtidig med en ikke-registreret betegnelse, der betegner et sted i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelsen er identisk med den registrerede betegnelse, idet alle følgende betingelser dog skal være opfyldt:
 - a) den identiske ikke-registrerede betegnelse skal have været retmæssigt anvendt i mindst 25 år inden den 24. juli 1993 og i overensstemmelse med god skik og sædvane
 - b) det skal være godtgjort, at formålet med anvendelsen på intet tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses omdømme, og at anvendelsen af betegnelsen ikke har kunnet eller ikke kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse
 - c) problemet med den identiske betegnelse blev taget op, inden betegnelsen blev registreret.

Den samtidige anvendelse af den registrerede betegnelse og den identiske ikke-registrerede betegnelse kan højst vare 15 år, hvorefter den ikke-registrerede betegnelse ikke længere kan anvendes.

Den ikke-registrerede geografiske betegnelse må kun anvendes, hvis oprindelseslandet er klart og synligt anført på etiketten.

Artikel 14

Forbindelser mellem varemærker og geografiske betegnelser

1. Hvis en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i henhold til denne forordning eller er blevet registreret i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92, afvises registreringen af et varemærke, der svarer til en af situationerne i artikel 13,

og som vedrører samme type produkt, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indgives efter:

- a) registreringsdatoen, for så vidt angår oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser registreret i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92
- b) datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse til Kommissionen, for så vidt angår de øvrige oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til nærværende forordning.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.

2. Under overholdelse af EF-retten kan et varemærke, der svarer til en af situationerne i artikel 13, og som der blev indgivet ansøgning for, eller som blev registreret, eller som efter gældende lovgivning er hævdevundet og anvendt i god tro på Fællesskabets område enten inden datoen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse i oprindelseslandet eller inden den 1. januar 1996, fortsat anvendes til trods for registreringen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis varemærket ikke er erklæret ugyldigt eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets direktiv 89/104/EØF⁷ eller Rådets forordning (EF) nr. 40/94⁸.

Artikel 15

Forvaltningskomitéen for beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser

1. Kommissionen bistås af en stående komité for beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Gennemførelsesbestemmelser

Efter proceduren i artikel 15, stk. 2, vedtages der nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning. De omfatter:

- a) en liste over de råvarer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3

⁷ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁸ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

- b) regler for oplysningerne i den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2
- c) betingelser for, at en fysisk eller juridisk person kan ligestilles med en sammenslutning
- d) regler for indgivelse af en ansøgning om registrering af en betegnelse, der angiver et grænseoverskridende geografisk område, jf. artikel 5, stk. 1, tredje afsnit
- e) regler for indholdet og fremsendelse til Kommissionen af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7 og 9
- f) regler for indsigelser efter artikel 7, herunder for forhandlinger mellem de berørte parter
- g) regler for de angivelser og symboler, der er fastsat i artikel 8
- h) regler for bestemmelse af mindre ændringer, jf. artikel 7, stk. 5, andet afsnit, og artikel 9, stk. 2, andet afsnit, idet der tages hensyn til, at en mindre ændring hverken kan omfatte produktets vigtigste kendetegn eller ændre tilknytningen
- i) regler for registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, jf. artikel 7, stk. 6
- j) regler for betingelserne for kontrol af de erhvervsdrivendes overholdelse af varespecifikationen i det geografiske område.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

1. De betegnelser, der allerede er registreret efter forordning (EØF) nr. 2081/92 på den dato, hvor nærværende forordning træder i kraft, overføres automatisk til det register, der er omhandlet i artikel 7, stk. 6. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.
2. Efter proceduren i artikel 15, stk. 2, vedtager Kommissionen en forordning, der sikrer overgangen fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92 til bestemmelserne i nærværende forordning. I forordningen fastlægges de procedurer, som skal følges for at opnå en effektiv analyse af de endnu ikke færdigbehandlede registreringsansøgninger, der blev indgivet i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92. Procedurene kan indebære en forpligtelse for ansøgerne til at meddele yderligere oplysninger inden for en frist, der skal fastlægges nærmere.

Artikel 18

Afgifter

Medlemsstaterne kan kræve betaling af en administrativ afgift, der skal dække udgifterne i forbindelse med undersøgelse af registreringsansøgninger, indsigelsesmeddelelser, ændringsansøgninger og annulleringsansøgninger i henhold til denne forordning.

Artikel 19

Forordning (EØF) nr. 2081/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Bestemmelserne i artikel 8, stk. 2, anvendes dog fra den 1. maj 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

Fødevarer som omhandlet i artikel 1, stk. 1:

- øl
- drikkevarer på basis af planteekstrakter
- brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer
- vegetabiliske carbohydratgummier og naturharpikser
- sennepspasta
- pastaprodukter.

BILAG II

Landbrugsprodukter som omhandlet i artikel 1, stk. 1:

- hø
- æteriske olier
- kork
- cochénille (råprodukt af animalsk oprindelse)
- blomster og pryplanter
- uld
- vidje
- skættet hør.

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2081/92	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	–
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 3, første afsnit
Artikel 2, stk. 5	–
Artikel 2, stk. 6	Artikel 2, stk. 3, andet afsnit
Artikel 2, stk. 7	–
Artikel 3, stk. 1, første, andet og tredje afsnit	Artikel 3, stk. 1, første, andet og tredje afsnit
Artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit	–
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	–
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1, 2 og 3	Artikel 5, stk. 1, 2 og 3
Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 4, første afsnit
Artikel 5, stk. 5, første afsnit	Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 5, stk. 5, andet afsnit	Artikel 5, stk. 6, første afsnit
Artikel 5, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 5, stk. 5, fjerde og femte afsnit	Artikel 5, stk. 6, fjerde og femte afsnit
Artikel 5, stk. 5, sjette, syvende og ottende afsnit	
Artikel 5, stk. 6	Artikel 5, stk. 8
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6, stk. 1, første afsnit
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	–
Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2, første afsnit
Artikel 6, stk. 3 og 4	–
Artikel 6, stk. 5, første afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 6, stk. 5, andet afsnit	–
Artikel 6, stk. 6, første afsnit	–
Artikel 6, stk. 6, andet afsnit	Artikel 3, stk. 3
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	–
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2, første afsnit
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 5
Artikel 8	Artikel 8, stk. 2

Artikel 9, stk. 1
Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 3
Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4
Artikel 10, stk. 5
Artikel 10, stk. 6 og 7
Artikel 11, stk. 1, 2 og 3
Artikel 11, stk. 4
Artikel 11a, litra a)
Artikel 11a, litra b)
Artikel 12 til 12d
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 3
Artikel 13, stk. 4
Artikel 13, stk. 5
Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 14, stk. 3
Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 15, stk. 3
Artikel 16
Artikel 18
Bilag I
Bilag II

Artikel 9, stk. 1, første afsnit
Artikel 9, stk. 2, første afsnit
Artikel 9, stk. 2, andet afsnit
–
Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 3
–
Artikel 11, stk. 5 og 6
–
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2
–
–
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2
Artikel 13, stk. 3, første afsnit
Artikel 13, stk. 4
Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 3, stk. 4
Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 15, stk. 4
Artikel 16
Artikel 20
Bilag I
Bilag II